

**ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА
РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
І СПОРТУ В УКРАЇНІ**

Б/облік

ЧИТАЛЬНА ЗАЛА
ЛДУФК

У К А З

ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про державну підтримку розвитку фізичної культури і спорту в Україні

З метою створення умов для реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту вищих досягнень, підготовки та участі спортсменів України у XXVI літніх (1996 року) та XVIII зимових (1998 року) Олімпійських іграх постановляю:

1. Затвердити Державну програму розвитку фізичної культури і спорту в Україні (додається).

Кабінету Міністрів України, органам державної виконавчої влади забезпечити виконання Державної програми розвитку фізичної культури і спорту в Україні.

2. Виконавчим комітетам місцевих Рад народних депутатів за участю структурних підрозділів міністерств та відомств на місцях розробити до 1 вересня 1994 року регіональні програми розвитку фізичної культури і спорту.

3. Заснувати 100 стипендій Президента України для талановитих перспективних спортсменів України.

4. Кабінету Міністрів України:

подати у двомісячний строк проект положення про стипендії Президента України для талановитих перспективних спортсменів України;

вирішити питання щодо встановлення матеріальної винагороди для чемпіонів та призерів Олімпійських ігор, чемпіонатів світу, Європи;

затвердити до 1 жовтня 1994 року план заходів щодо розвитку зимових видів спорту і підготовки спортсменів України до XVIII зимових (1998 року) Олімпійських ігор

забезпечити у межах асигнувань, передбачених державним бюджетом, фінансування участі збірних команд України в офіційних міжнародних змаганнях та проведення фізкультурно-спортивних заходів.

Президент України

Л. КРАВЧУК

м. Київ
22 червня 1994 року
№ 334/94

ДЕРЖАВНА ПРОГРАМА РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УКРАЇНІ

Розділ I

ПЕРЕДУМОВИ РОЗРОБЛЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В УКРАЇНІ

Державна програма розвитку фізичної культури і спорту (далі — Програма) розроблена відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» і спрямована на його практичну реалізацію.

Фізична культура і спорт відіграють важливу роль у формуванні, зміцненні, збереженні здоров'я громадян, підвищенні працездатності та збільшенні тривалості активного життя, утвердженні міжнародного спортивного авторитету України.

Разом з тим в країні має місце недооцінка соціально-економічної, оздоровчої і виховної ролі фізичної культури і спорту, відсутня чітко скоординована програма взаємодій різних державних структур і промадських організацій, які беруть участь у фізкультурно-спортивному русі, що негативно позначається на здоров'ї населення і соціально-економічному розвитку держави.

Значне зниження рівня життя, порушення екологічної рівноваги та гіподинамія, що спостерігаються за останні роки, призвели до значного погіршення фізичного розвитку людей і рівня їх здоров'я. В останні три роки спостерігається тенденція до зниження середньої тривалості життя у чоловіків з 66 до 63 років, у жінок з 75 до 73 років, а середня тривалість життя в Україні значно нижча світових показників. За цей час збільшилася захворюваність населення на гіпертонію в 3 рази, стенокардію — в 2,4 раза, а інфаркт міокарду — на 30 відсотків.

Переважна більшість населення особливо в сільській місцевості практично позбавлена можливості займатися будь-якими формами фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи. Відсутня чітка система залучення різних вікових груп до занять фізичною культурою і спортом.

Дуже мало уваги приділяється фізичному вихованню в сім'ях, середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладах. Це питання не займає належного місця і в роботі місцевих органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Не задовольняється природна біологічна потреба дітей, учнівської і студентської молоді в руховій активності. Як наслідок — 80 відсотків дітей і підлітків мають різні відхилення у фізичному розвитку, а кожен третій юнак у 1993 році за станом здоров'я не був призваний на військову службу.

Викликає занепокоєння різке зниження рівня організації фізкультурно-оздоровчої роботи у виробничих колективах, на селі, за місцем проживання та відпочинку, скорочується мережа фізкультурно-оздоровчих і спортивних центрів, клубів та об'єднань. Тільки за останні три роки припинили свою діяльність більш як 900 дитячих і підліткових фізкультурно-оздоровчих клубів при ЖЕКах, скорочено 590 посад педагогів-організаторів спортивної роботи з населенням за місцем проживання, більше 3,5 тис. інструкторів фізичної культури у трудових колективах.

Під загрозою руйнування перебуває в цілому досить ефективна система підготовки спортсменів високого класу, які сприяють підвищенню міжнародного авторитету України. Значно скорочується мережа дитячо-юнацьких спортивних шкіл, кількість національних змагань і навчально-тренувальних зборів. Продовжується перехід висококваліфікованих фахівців і спортсменів в інші сфери діяльності та їх виїзд на роботу за кордон.

Особливе занепокоєння викликає нинішній стан утримання і використання матеріально-технічної бази фізичної культури і спорту. Сьогодні в Україні діє більше тисячі стадіонів, 580 плавальних басейнів, 16 тисяч спортивних залів, 26 палаців спорту з штучним льодом, 59 манежів, 60 тисяч спортивних майданчиків і полів, що становить лише половину нормативної потреби. Через відсутність стабільних джерел фінансування ця складна система спортивних споруд практично занепадає і не задовольняє потреб розвитку масового спорту, спорту вищих досягнень, розширення надання фізкультурно-оздоровчих послуг населенню. Фактично відсутня вітчизняна індустрія виробництва обладнання, інвентаря та інших товарів спортивно-туристичного призначення.

Незадовільно розвинута матеріально-спортивна база у сільській місцевості, де на 53 села припадає тільки один стадіон, на 25 сіл — один спортивний зал, на 715 — один критий плавальний басейн. Майже 60 відсотків населених пунктів не мають спортивних споруд, а ті, що є, не відповідають елементарним санітар-

но-гігієнічним і технічним вимогам. І як результат — тільки троє із ста сільських дітей мають можливість займатися в дитячо-юнацьких спортивних школах.

Аналіз становища, що склалося, свідчить про наявність і розвиток таких негативних тенденцій у фізкультурно-спортивному русі:

недооцінка ролі масової фізичної культури і спорту в соціальному розвитку суспільства, гармонійному удосконаленні особи, утвердженні здорового способу життя;

зменшення питомої ваги нозаурочних занять з фізичного виховання в середніх загальноосвітніх і професійних навчально-виховних закладах та обов'язкових занять у вищих навчальних закладах;

руйнування ефективних форм організації фізкультурно-оздоровчої роботи в трудових колективах, за місцем проживання, в місці та на селі. Значне скорочення штатних фізкультурно-спортивних працівників;

недостатня державна підтримка провідних спортсменів, здатних демонструвати високі міжнародні досягнення, незадовільне забезпечення сучасними засобами підготовки національних збірних команд і резерву, невідповідність матеріально-технічної бази та інвентаря міжнародним стандартам, що може призвести найближчим часом до значного відставання спорту вищих досягнень від світового рівня;

комерціалізація фізкультурно-спортивної галузі та виділення професійного спорту в окрему сферу;

значне відставання фізичного виховання, фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи особливо в сільській місцевості;

зменшення державних інвестицій на утримання, реконструкцію і будівництво фізкультурно-спортивних об'єктів, виробництво спортивного одягу і взуття, інвентаря і обладнання, руйнування матеріально-технічної бази, її використання не за призначенням, підвищення цін на фізкультурно-оздоровчі та спортивні послуги;

неналежне фінансування наукових досліджень у сфері фізичної культури і спорту та підготовки науково-педагогічних кадрів;

зниження інтересу профспілкових та інших громадських організацій до проблем розвитку фізичної культури і спорту.

Враховуючи стан та основні напрями розвитку фізичної культури і спорту в Україні, головною метою цієї Програми є створення необхідних соціально-економічних, нормативно-правових,

організаційно-технічних умов та забезпечення антикризових заходів щодо підвищення життєздатності сфери фізичної культури і спорту, її реформування в ході адаптації до ринкових відносин.

Основними завданнями Програми є:

подальше зміцнення здоров'я населення на принципах здорового способу життя, посилення впливу фізичної культури і спорту на підвищення продуктивності праці, обороноздатності та профілактику правопорушень;

удосконалення системи підготовки національних збірних команд спортивних резервів, забезпечення пріоритетного розвитку тих видів спорту, в яких спортсмени України спроможні досягти високих результатів на чемпіонатах Європи, світу та Олімпійських іграх;

збереження і подальше удосконалення матеріально-спортивної бази, підготовка фахівців фізичного виховання і спорту, науково-методичного та інформаційного забезпечення фізкультурно-спортивної діяльності;

сприяння економічному і соціальному прогресу, утвердження міжнародного авторитету України у світовій співдружності.

Виконання цієї Програми створить умови для поліпшення фізичного потенціалу і здоров'я нації, оптимізує фізкультурно-спортивний рух в країні, прискорить процес адаптації його до ринкових відносин, дасть змогу Україні вийти на рівень світових показників фізичного розвитку людей та спортивних досягнень.

Розділ II

НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ТА ЗАХОДИ ЩОДО ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ

Напрями розвитку фізичної культури і спорту

Найважливішими напрямками розвитку фізичної культури і спорту є:

а) фізичне виховання і фізкультурно-оздоровча діяльність у навчально-виховній сфері — закладення основ фізичного та духовного здоров'я учнівської та студентської молоді; визнання фізичного виховання обов'язковою дисципліною у професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладах; забезпечення органічного поєднання процесу фізичного виховання з інтелектуальним, духовним та естетичним вихованням;

б) фізкультурно-оздоровча діяльність у виробничій та соціально-побутовій сферах — впровадження спеціальних елементів фізичної культури у виробничу сферу і всі компоненти життєдіяльності особи; профілювання фізкультурно-оздоровчих занять залежно від особливості праці та стану фізичного розвитку людей; розроблення і використання групових та індивідуальних форм організації фізкультурно-оздоровчих і спортивних заходів за місцем проживання та відпочинку, в санаторно-курортних закладах і на туристських базах;

в) фізична підготовка військовослужбовців, особового складу правоохоронних органів та інших військових формувань — забезпечення фізичної готовності військовослужбовців і особового складу правоохоронних органів до оволодіння зброєю, бойовою технікою та ефективним їх використанням; перенесення фізичних навантажень, нервово-психічних напружень в екстремальних ситуаціях;

г) фізкультурно-оздоровча і спортивна діяльність серед інвалідів — пристосування різних форм фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи для використання їх інвалідами; підвищення функціональних можливостей організму, розширення діапазону рухових умінь і навичок для успішного самообслуговування в побуті та на роботі, в професійній та промадській діяльності; оволодіння основами знань з методики самостійних занять фізичними вправами для загальної і професійно-прикладної підготовки;

д) спорт вищих досягнень — створення цілісної системи олімпійської підготовки, яка б об'єднувала і координувала кадрові, фінансові, матеріально-технічні та науково-методичні ресурси; сприяння розвитку видів спорту, в яких спортсмени України можуть досягти високих результатів на чемпіонатах Європи, світу та Олімпійських іграх; збереження і удосконалення системи підготовки спортивних резервів, підвищення якості функціонування дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

Заходи щодо реалізації напрямів розвитку фізичної культури і спорту

1. Фізичне виховання і фізкультурно-оздоровча діяльність у навчально-виховній сфері

Розробити державні вимоги до фізичного виховання дітей у дошкільних виховних, середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладах.

Міносвіти, МОЗ, Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

Забезпечити науково-обґрунтовані обсяги рухової активності для дітей дошкільного віку, учнів і студентів з використанням урочних, додаткових, факультативних, самостійних видів фізичного виховання та фізкультурно-оздоровчої діяльності. Встановити, що фізичне виховання є обов'язковою дисципліною для всіх типів навчально-виховних закладів незалежно від форм власності. Ввести обов'язкові заняття з фізичної культури в усіх дошкільних виховних та інших закладах освіти обсягом: в дошкільних виховних закладах щоденно; в середніх загальноосвітніх і професійних навчально-виховних закладах — не менше 3 годин на тиждень; у вищих навчальних закладах — не менше 4 годин на тиждень.

Міносвіти, МОЗ, Мінмолодьспорт.
1995 рік.

Розробити систему тестів та оціночних нормативів і вимог до фізичного розвитку, обсягів рухової активності та рівнів фізичної підготовки дітей дошкільного віку, учнів і студентів.

Ввести єдиний «Паспорт здоров'я», заліки з фізичної культури в 5, 9, 11 класах середніх загальноосвітніх, навчально-виховних закладів і передбачати їх протягом всього періоду навчання у професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладах незалежно від форм власності.

Міносвіти, Мінмолодьспорт, МОЗ.
1995—1996 роки.

Установити норми наповнення навчальних фізкультурно-оздоровчих груп з урахуванням санітарно-гігієнічних норм і вимог техніки безпеки в кількості: для дошкільного віку — 6—12 чоловік; для учнів — 15—20 чоловік; для студентів — 10—15 чоловік.

Міносвіти, МОЗ, Мінмолодьспорт.
1994—1997 роки.

Забезпечити умови для фізкультурно-оздоровчих занять особам, які підвищують професійну кваліфікацію в різних формах післядипломної освіти.

Міносвіти та інші міністерства і відомства, які мають навчальні заклади.
Постійно починаючи з 1994 року.

Організувати школи здоров'я і фізкультурно-оздоровчі та лікувальні групи на базі дошкільних виховних та інших закладів освіти, поліклінік і диспансерів для спільних занять дітей і батьків, звернувши особливу увагу на тих, які проживають в екологічно несприятливих зонах.

Міносвіти, МОЗ, Мінчорнобиль.
1994—1997 роки.

Створювати при середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладах автоматизовані діагностичні консультативні кабінети для розроблення індивідуальних програм фізкультурно-оздоровчих занять учнів та студентів.

Міносвіти, Мінмолодьспорт.
Постійно починаючи з 1994 року.

Розробити нормативи кадрового, матеріально-технічного і фінансового забезпечення фізичного виховання в дошкільних виховних та інших закладах освіти незалежно від форм власності. Під час проведення акредитації вищих навчальних закладів враховувати показники стану розвитку фізичного виховання.

Міносвіти, Мінмолодьспорт.
1994—1997 роки.

Розробити і запровадити методичні рекомендації основ здорового способу життя і рухової активності для дітей і учнів районів підвищеного радіаційного забруднення.

Міносвіти, МОЗ, Мінмолодьспорт,
Мінчорнобиль.
1995—1997 роки.

2. Фізкультурно-оздоровча діяльність у виробничій і соціально-побутовій сферах

Розробити і запровадити нормативи і критерії оцінки розвитку фізичної культури і спорту у виробничій і соціально-побутовій сферах.

Мінмолодьспорт, МОЗ, Мінпраці.
1995—1996 роки.

Передбачати в штатах міністерств і відомств посади спеціалістів з фізкультурно-оздоровчої роботи.

Мінекономіки, міністерства
і відомства.
1994—1995 роки.

Рекомендувати власникам та уповноваженим ними органам, підприємствам, установам, організаціям усіх галузей народного господарства незалежно від форм власності з кількістю працівників 500 і більше чоловік ввести до штатного розпису посади організаторів фізкультурно-оздоровчої роботи.

Мінпраці, Мінфін, Мінмолодьспорт,
Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1995—1996 роки.

Розробити і запровадити на підприємствах, в установах і організаціях нормативи фінансування розвитку фізичної культури і спорту з фондів соціального розвитку.

Мінмолодьспорт, Мінпраці.
1994—1995 роки.

Створювати при спортивних клубах, фізкультурно-оздоровчих центрах, поліклініках, профілакторіях, будинках відпочинку, місцях масової рекреації автоматизовані діагностично-консультативні кабінети і пункти для розроблення індивідуальних програм самостійної фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Мінпраці, МОЗ, Уряд Криму,
місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1996 роки.

Ввести обов'язкові заняття з фізичної культури для осіб, що працюють в екстремальних умовах (водії тепловозів і електровозів, робітники атомних електростанцій, цивільної авіації та інші), з проведенням щорічного тестування для оцінки їх фізичної підготовки.

Мінпраці, Мінмолодьспорт,
відповідні міністерства та відомства.
1994—1995 роки.

Розробити програми самостійних занять фізичною культурою та комплекс фізичних вправ для різних соціально-демографічних груп населення.

Мінмолодьспорт, МОЗ.
1995—1996 роки.

Розширити мережу дитячо-підліткових фізкультурно-спортивних клубів за місцем проживання.

Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

Обладнати в Центральних парках культури і відпочинку містечка здоров'я, пункти прокату спортивного інвентаря і обладнання.

Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1995—1997 роки.

3. Фізична підготовка військовослужбовців, особового складу правоохоронних органів та інших військових формувань

Розробити програмно-методичне і нормативно-організаційне забезпечення фізичної підготовки військовослужбовців, особового складу правоохоронних органів та інших військових формувань з урахуванням специфіки їх службової діяльності.

Міноборони, МВС, Служба безпеки,
Національна гвардія,
Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

Розробити настановчу програму з фізичної підготовки в Збройних Силах, а також для особового складу правоохоронних органів.

Міноборони, МВС, Служба безпеки,
Національна гвардія,
Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

Вести у Збройних Силах, інших військових формуваннях, у тому числі військових навчальних закладах, а також правоохоронних органах обов'язкові заняття з фізичної підготовки обсягом не менше 4 годин на тиждень та передбачити у військових навчальних закладах випускний екзамен з фізичної підготовки.

Міноборони, Служба безпеки, МВС,
Національна гвардія.
1995—1996 роки.

Розробити і запровадити єдину систему контролю за рівнем фізичної підготовки військовослужбовців, особового складу правоохоронних органів та інших військових формувань, результати якої враховувати при присвоєнні чергових військових звань, підвищенні класності, виплаті різних грошових нагород.

Міноборони, МВС, Служба безпеки,
Національна гвардія.
1994—1995 роки.

Створити регіональні центри, клуби та оборонно-спортивні табори з фізичної підготовки молоді до служби в Збройних Силах.

Міноборони, МВС, Служба безпеки, Національна гвардія, Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

4. Фізкультурно-оздоровча та спортивна діяльність серед інвалідів

Враховуючи світовий досвід, розробити і впровадити науково обґрунтовану систему організації занять фізичною культурою, оздоровчого та спортивного тренування інвалідів з фізичними і психічними вадами.

Мінмолодьспорт, Міносвіти, МОЗ.
1994—1997 роки.

Розробити систему добору інвалідів за медичними даними для організації занять фізичною культурою і спортом.

МОЗ, Мінсоцзахист, Мінмолодьспорт, Міносвіти.
1994—1997 роки.

Забезпечити обладнання діючих спортивних споруд підприємств, установ, закладів освіти, територіальних фізкультурно-оздоровчих клубів, міських оздоровчих центрів для проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи з інвалідами.

Мінмолодьспорт, МОЗ, Мінекономіки, Міносвіти, Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1996 роки.

5. Спорт вищих досягнень

Визначити пріоритетні види спорту, в яких спортсмени України спроможні демонструвати високі спортивні досягнення на міжнародних змаганнях і Олімпійських іграх.

Мінмолодьспорт.
1994 рік.

Удосконалити систему підготовки національних збірних команд, в якій передбачалося б їх науково-обґрунтоване комплектування, належне організаційне, матеріально-технічне, фінансове, медико-біологічне, кадрове та інформаційне забезпечення.

Мінмолодьспорт, МОЗ.
1994—1995 роки.

Розробити нормативно-правову базу, що регламентує професійну діяльність спортсменів, тренерів та інших фахівців, для яких діяльність у сфері фізичної культури і спорту є головним джерелом доходів.

Мінмолодьспорт, Мінюст.
1994—1995 роки.

Здійснити заходи щодо створення спортсменам — членам національних збірних команд України та їх тренерам належних умов для підготовки до Олімпійських ігор, надання їм необхідної допомоги в придбанні висококалорійних продуктів харчування, вирішенні житлових та інших побутових питань.

Мінмолодьспорт, Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

Розділ III

РОЗВИТОК ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ

Напрями розвитку фізичної культури і спорту в сільській місцевості

Пріоритетними напрямками розвитку фізичної культури і спорту в сільській місцевості є:

реформування організаційних основ фізкультурно-спортивного руху, що передбачає створення в сільській місцевості територіальних фізкультурно-спортивних клубів та забезпечення їх адміністративної та господарської самостійності;

впровадження ефективних форм, методів і засобів фізкультурно-спортивної діяльності та видів спорту з урахуванням регіональних особливостей, традицій і економічних факторів;

задоволення потреби сільського фізкультурно-спортивного руху в кваліфікованих фізкультурних кадрах шляхом цілеспрямованої підготовки фахівців фізичної культури у фізкультурних, а також нефізкультурних вузах агропромислового комплексу та створення необхідних матеріальних умов для їх закріплення в сільській місцевості;

створення матеріально-технічної бази, що забезпечує використання ефективних форм фізичного виховання, спортивного удосконалення, фізичного оздоровлення сільського населення;

впровадження дійової системи фізкультурної просвіти і пропаганди фізичної культури і спорту серед сільського населення для залучення його до активних фізкультурно-оздоровчих і спортивних занять.

Заходи щодо реалізації напрямів розвитку фізичної культури і спорту в сільській місцевості.

Реформувати діючі господарські та створити нові територіальні фізкультурно-спортивні клуби з відділеннями дитячо-юнацьких спортивних шкіл, забезпечити їх відповідними фінансовими і матеріальними ресурсами.

Мінмолодьспорт, Міносвіти, МОЗ, Мінфін, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

Організувати при територіальних фізкультурно-спортивних клубах фізкультурно-консультативні кабінети і центри відновлення здоров'я та лікувальної фізкультури для населення.

Місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

Створити центри олімпійської підготовки з традиційних для сіл видів спорту (велоспорт, лижний спорт, важка атлетика, боротьба, кінний спорт).

Мінсільгосспрод, Мінмолодьспорт, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

Вважати за доцільне створення на базі територіальних міжвідомчих дитячих таборів відпочинку мережу обласних дитячо-юнацьких оздоровчо-спортивних таборів.

Місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1997 роки.

Створити при Українському державному аграрному університеті центральну науково-дослідну лабораторію, а також організувати за наявності відповідних умов у вищих навчальних закладах агропромислового комплексу мережу регіональних науково-мето-

дичних центрів з проблем фізичного виховання і спорту сільсько-го населення.

Мінсільгосспрод, Мінмолодьспорт.
1995—1996 роки.

Створити при районних поліклініках, сільських лікарнях, спортивних спорудах мережу безплатних і платних діагностично-консультативних кабінетів, пунктів оздоровлення і реабілітації засобами фізичної культури.

МОЗ, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого регіонального самоврядування.
1994—1997 роки.

Запропонувати органам місцевого і регіонального самоврядування ввести до штатів сільських і селищних Рад народних депутатів посади організаторів фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи.

Органи місцевого і регіонального самоврядування.
1994—1996 роки.

Організувати на базі вищих навчальних закладів агропромислового комплексу підготовку спеціалістів з фізичної культури для сільської місцевості як другу спеціальність.

Міносвіти, Мінсільгосспрод.
1994—1996 роки.

Розробити типові проекти сучасних спортивних споруд для дошкільних виховних, середніх загальноосвітніх навчально-виховних закладів, дитячо-юнацьких спортивних шкіл, територіальних спортивних клубів.

Мінбудархітектури, Мінмолодьспорт.
1994—1997 роки.

Завершити будівництво і ввести в дію Новороздольську фабрику верхнього спортивного трикотажу і забезпечити її валютним фінансуванням для придбання сучасного устаткування, сировини і необхідних матеріалів.

Мінсільгосспрод, Мінфін, Мінекономіки, Львівська обласна державна адміністрація.
1995 рік.

Передбачати щорічне виділення фізкультурно-спортивній організації «Колос» коштів для фінансового і матеріально-технічного забезпечення фізкультурно-спортивних заходів.

Мінсільгосппрод, Мінфін, Мінекономіки, Мінбудархітектури, інші міністерства і відомства агропромислового комплексу.
1994—1997 роки.

Рекомендувати надавати спортивні споруди незалежно від їх відомчого підпорядкування для фізкультурно-спортивних занять усіх груп сільського населення за рахунок місцевих бюджетів.

Місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
Постійно
починаючи з 1994 року.

Розділ IV

НАПРЯМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ ТА ЗАХОДИ ЩОДО ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ

Напрями забезпечення розвитку фізичної культури і спорту

До основних напрямів забезпечення розвитку фізичної культури і спорту належать:

а) ефективне науково-методичне забезпечення, яке полягає у визначенні пріоритетних напрямів розвитку фізичної культури і спорту; організація комплексних досліджень провідними науковими організаціями МОЗ, Міносвіти, Академії наук; збереження наявної і створення сучасної матеріально-технічної бази наукових організацій і вищих навчальних закладів, впровадження результатів наукових досліджень в практику фізичного виховання населення і спорту високих досягнень, створення разом з іноземними науковими організаціями творчих колективів провідних спеціалістів сфери, забезпечення можливості брати участь у міжнародних наукових форумах з питань розвитку фізичної культури і спорту;

б) дійове медико-біологічне забезпечення, реалізація досягнень сучасної медичної науки в медико-біологічному забезпеченні фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності, впровадження нових методів лікарського контролю, формування національної системи антидопінгового контролю;

в) належне кадрове забезпечення сфери і формування принципово нових економічних основ системи підготовки та перепідготовки кадрів, створення принципово нового класифікатора спеціальностей та реорганізація існуючих фізкультурних навчальних закладів, які здійснюють підготовку кадрів;

г) матеріально-технічне і фінансове забезпечення на сучасному рівні, яке передбачає заходи щодо збереження і створення умов для задоволення потреб населення в заняттях фізичною культурою і спортом та фізкультурно-оздоровчих послугах; розширення виробництва обладнання, інвентаря, інших товарів спортивно-туристичного призначення; створення оздоровчо-спортивних комплексів спеціалізованих фізкультурно-спортивних центрів, зон, містечок, що забезпечать виконання рекомендованого рухового режиму; оснащення нових спортивних об'єктів сучасним обладнанням, тренажерною та комп'ютерною технікою; збереження за державою пріоритету у фінансуванні навчально-виховного процесу з фізичного виховання, розроблення і затвердження державних нормативів фінансування і матеріального забезпечення занять фізичною культурою і спортом з розрахунку на одну людину; залучення іноземних інвестицій до створення матеріально-технічної бази, розроблення і впровадження регіональних і місцевих фізкультурно-оздоровчих і спортивних програм;

д) сучасне інформаційне забезпечення, що передбачає створення сучасної національної системи, яка повністю забезпечуватиме запити всіх груп населення і спеціалістів з фізичної культури та спорту; інтеграцію в міжнародну систему наукової і технічної інформації; узагальнення вітчизняного і міжнародного досвіду фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи;

е) установа міжнародних спортивних зв'язків, використання і поширення досвіду зарубіжних країн у справі розвитку фізичної культури і спорту; створення і впровадження довготривалої програми міжнародного співробітництва в підготовці фахівців високої кваліфікації, інших освітніх програм, які передбачали б можливість широкого обміну студентами, аспірантами, викладачами і науковими працівниками; обмін передовими технологіями в галузі фізичного виховання і спортивного удосконалення; участь у міжнародних фізкультурно-оздоровчих програмах; створення спільних із зарубіжними країнами оздоровчо-спортивних центрів; створення із зарубіжними партнерами спільних підприємств з розроблення тренажерних і комп'ютерних технологій, фізкультурно-оздоровчих програм, спортивно-діагностичної апаратури.

Заходи щодо реалізації забезпечення фізичної культури і спорту

1. Науково-методичне забезпечення

Розробити концепцію розвитку науки про фізичну культуру і спорт в Україні, яка б передбачала пріоритетні напрями наукових і науково-технічних досліджень у сфері фізичної культури і спорту. Розробити міжгалузеву тематику наукових досліджень у фізкультурно-спортивній діяльності.

Мінмолодьспорт, Міносвіти, МОЗ,
Академія наук.
1994—1995 роки.

Запровадити конкурсний відбір фундаментальних і прикладних наукових досліджень, що мають першочергове значення для подальшого розвитку фізичної культури і спорту.

Мінмолодьспорт, Міносвіти, МОЗ,
Академія наук.
1994—1996 роки.

Створити мережу регіональних науково-методичних центрів і творчих колективів на базі науково-дослідних лабораторій вищих навчальних закладів, що спеціалізуюватимуться на розв'язанні сучасних проблем фізичного виховання і спорту.

Міносвіти, Мінмолодьспорт, МОЗ,
Міноборони, МВС, Мінсільгосппрод.
1994—1997 роки.

Створити при Державному науково-дослідному інституті фізичної культури і спорту відповідні підрозділи і лабораторії з розроблення програми фізичного виховання, фізкультурно-оздоровчої і спортивної діяльності у навчально-виховній, виробничій, соціально-побутовій сферах, серед інвалідів, військовослужбовців, особового складу правоохоронних органів та інших військових формувань, надавати їм відповідну допомогу в матеріально-технічному та фінансовому забезпеченні.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки, Мін-
оборони, Служба безпеки, Міносвіти.
1994—1995 роки.

Забезпечити розроблення індивідуальних фізкультурно-оздоровчих програм для різних верств населення.

Мінмолодьспорт, МОЗ, Міносвіти.
1994—1996 роки.

2. Медико-біологічне забезпечення

Розробити систему програмно-оціночних нормативів для визначення рівня фізичного здоров'я різних категорій населення.

МОЗ, Мінмолодьспорт.
1994—1996 роки.

Забезпечити подальший розвиток лікувально-фізкультурних закладів, що здійснюють медичний контроль за всіма категоріями осіб, які займаються фізичною культурою і спортом.

МОЗ, Мінмолодьспорт.
1994—1997 роки.

Створити при поліклініках, лікарсько-фізкультурних диспансерах, центрах здоров'я та спортивних спорудах мережу безплатних і платних діагностично-консультативних кабінетів, центрів і пунктів оздоровлення і реабілітації певних груп населення заходами фізичної культури і спорту.

МОЗ, Мінмолодьспорт, Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1996 роки.

Проаналізувати стан забезпеченості фізкультурно-спортивної галузі медичними працівниками та розробити відповідні нормативні вимоги щодо їх включення до штатних розписів фізкультурно-оздоровчих і спортивних закладів, комплексів, центрів, клубів, кафедр фізвиховання та інших організацій фізкультурно-спортивної спрямованості, що надають відповідні послуги населенню.

МОЗ, Мінмолодьспорт, Міносвіти, Мінфін, Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1996 роки.

Забезпечити післядипломну підготовку лікарів в інтернатурі, магістратурі, клінічній ординатурі, аспірантурі, докторантурі за спеціальністю «Лікувальна фізкультура і спортивна медицина» та проведення спеціалізації і різних форм підвищення кваліфікації з відповідних спеціальностей.

МОЗ, Міносвіти, Мінмолодьспорт.
1994—1996 роки.

Розробити і втілити в життя навчальні плани і програми підготовки випускників медичних вищих навчальних закладів за спеціальністю «Лікувальна справа» як другої спеціальності за замовленням Мінмолодьспорту чи на умовах контракту з подаль-

шою спеціалізацією в інтернатурі, магістратурі за зазначеною спеціальністю.

МОЗ, Міносвіти, Мінмолодьспорт.
1994—1996 роки.

Розробити перспективні напрями в галузі профілактики, ранньої діагностики і лікування професійних захворювань спортсменів.

МОЗ, Мінмолодьспорт, Академія наук.
1994—1996 роки.

Розробити дійову систему медико-біологічного забезпечення спортсменів у період підготовки та участі в міжнародних змаганнях і Олімпійських іграх.

Створити в структурі Київського центру спортивної медицини лабораторію з допінгового контролю та спеціалізовану антидопінгову службу.

МОЗ, Мінмолодьспорт.
1994—1996 роки.

3. Кадрове забезпечення

Визначити потребу в фахівцях фізкультурно-оздоровчого та спортивного профілю у містах.

Мінмолодьспорт, Міносвіти, МОЗ,
Міноборони, МВС, Служба безпеки,
Національна гвардія.
1994—1995 роки.

Розробити загальнодержавну систему підвищення кваліфікації та перепідготовки фізкультурно-спортивних кадрів. Створити в структурі Українського державного університету фізичного виховання і спорту Центральний інститут підвищення кваліфікації і перепідготовки всіх категорій фізкультурно-спортивних працівників.

Мінмолодьспорт, Міносвіти.
1994—1995 роки.

Удосконалити систему підготовки і підвищення кваліфікації тренерських кадрів відповідно до потреб національних збірних команд та регіонів України.

Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

4. Матеріально-технічне і фінансове забезпечення

Підготувати і внести на затвердження Кабінетові Міністрів України перелік фізкультурно-спортивних споруд, що є національним багатством і не підлягають приватизації.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки,
Мінфін.
1994 рік.

Відкоригувати існуючі державні будівельні норми «Містобудування» щодо доповнення їх переліком обов'язкового будівництва різних типів спортивних споруд під час проектування та будівництва міських і сільських населених пунктів, промислових підприємств, дошкільних та всіх типів навчально-виховних закладів.

Мінбудархітектури, Мінмолодьспорт,
Міносвіти.
1994—1995 роки.

Визначити нормативи забезпечення населення спортивними спорудами для занять фізичною культурою і спортом та розробити комплексну програму будівництва необхідної матеріально-технічної бази фізичної культури і спорту за регіонами.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки,
Мінбудархітектури.
1994—1995 роки.

Розробити державні будівельні норми «Спортивні та фізкультурно-оздоровчі споруди».

Мінбудархітектури, Мінмолодьспорт,
Мінекономіки.
1994—1995 роки.

Розробити серію сучасних проектів типових спортивних споруд, фізкультурно-оздоровчих комплексів з легких металевих конструкцій комплектного постачання, в тому числі для забезпечення фізичної підготовки військовослужбовців, особого складу правоохоронних органів та інших військових формувань.

Мінбудархітектури, Мінмолодьспорт,
Міноборони, МВС, Служба безпеки,
Мінекономіки.
1995—1997 роки.

Ввести в державні будівельні норми з експлуатації та капітального ремонту будівель і споруд розділ «Спортивні споруди».

Мінбудархітектури, Мінмолодьспорт,
Мінекономіки, Держжитлокомунгосп.
1994—1995 роки.

Розробити стандарти і технічні умови виготовлення спортивного обладнання, інвентаря, одягу і взуття для інвалідів, які займаються фізичною культурою і спортом, та забезпечити їх виробництво на підприємствах України.

Мінсоцзахист, МОЗ, Мінмолодьспорт,
Уряд Криму, місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1995 роки.

Розробити відповідну методику визначення нормативних відрахувань від капітальних вкладень, спрямованих на житлове будівництво, для спорудження спортивно-оздоровчих будівель.

Мінекономіки, Мінмолодьспорт,
Мінбудархітектури,
Держжитлокомунгосп.
1994—1995 роки.

Розширити обсяги виробництва товарів спортивно-туристичного призначення за рахунок введення в дію спеціалізованих підприємств для виготовлення спортивного одягу, інвентаря з шкіри та спецобладнання у містах Києві, Чернігові, Мукачеві, Сколому та Новому Роздолі.

Мінмолодьспорт, Мінсільгосппрод,
Мінекономіки.
1994—1995 роки.

Вжити заходів до виробництва на підприємствах країни спортивно-туристичного обладнання та інвентаря, які раніше поставлялись в Україну за імпортом.

Мінекономіки, Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

Підготувати нормативні акти про надання пільгових фізкультурно-спортивних послуг і безплатне або на пільгових умовах відвідування спортивно-видовищних заходів інвалідами, пенсіонерами, дітьми з малозабезпечених сімей, вихованцями дитячих будинків, шкіл-інтернатів, дошкільних виховних закладів, учнями, дітьми-сиротами.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки,
Мінфін, Мінюст, Уряд Криму,
місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1995 роки.

Вивчити питання про пільгове оподаткування підприємств та інших організацій, що випускають товари спортивно-туристичного

призначення і надають фізкультурно-оздоровчі та спортивні послуги населенню, а також сприяють залученню іноземних інвесторів до цієї справи.

Мінмолодьспорт, Мінфін,
Мінекономіки.
1994—1995 роки.

Забезпечити щорічне проведення національних виставок-ярмарок для демонстрацій спортивного обладнання, інвентаря, інших товарів і виробів, тренажерних і комп'ютерних технологій із запрошенням представників іноземних фірм.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки.
Постійно починаючи з 1994 року.

Вжити заходів до зміцнення матеріально-технічної бази Державного науково-дослідного інституту фізичної культури і спорту.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки,
Київська міська державна
адміністрація.
1994—1995 роки.

Розробити та впровадити державні нормативи фінансового забезпечення фізичного виховання, фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи в дошкільних виховних, середніх загальноосвітніх, професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладах на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності.

Мінмолодьспорт, Міносвіти,
Мінпраці, МОЗ.
1994—1995 роки.

Вивчити питання про звільнення від оподаткування коштів, одержаних підприємствами і організаціями, середніми загальноосвітніми, професійними навчально-виховними і вищими навчальними закладами за рахунок їх господарсько-комерційної діяльності, які спрямовуються цільовим призначенням на розвиток фізичної культури і спорту, а також підтримку збірних команд України.

Мінмолодьспорт, Мінфін,
Мінекономіки, Мінюст, Уряд Криму,
місцеві органи державної виконавчої
влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1995 роки.

Розробити механізм економічного стимулювання науково-дослідних організацій, центрів і лабораторій сфери фізичної культури і спорту.

Мінмолодьспорт, Мінфін,
Мінекономіки.
1994—1995 роки.

Розробити науково-обґрунтовані нормативи державного фінансування спорту вищих досягнень і механізм державного регулювання та контролю за розподілом і використанням цих коштів, у тому числі коштів місцевих бюджетів.

Мінмолодьспорт.
1994 рік.

Забезпечити організацію проведення цільових лотерей з метою фінансування фізкультурно-оздоровчої та спортивної роботи з інвалідами.

Мінмолодьспорт, Уряд Криму,
місцеві органи державної виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.
1994—1995 роки.

5. Інформаційне забезпечення

Вирішити питання про видавництво періодичного науково-методичного журналу з питань фізичного виховання і спорту.

Мінмолодьспорт, Держкомвидав.
1995—1996 роки.

Створити науково-популярні та освітні радіо- та телепрограми. Розгорнути виробництво відео- і кінофільмів методичного та просвітницького характеру на фізкультурно-оздоровчу і спортивну тематику для дітей дошкільного віку, учнів, студентів та батьків.

Міносвіти, Мінмолодьспорт,
Мінкультури, МОЗ,
Укртелерадіокомпанія.
1994—1997 роки.

Здійснити випуск науково-популярних, методичних видань, відео- та аудіопродукції на допомогу організаторам фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи.

Мінмолодьспорт, Держкомвидав,
Укртелерадіокомпанія.
1994—1997 роки.

Вивчити питання про можливість створення спеціалізованого спортивного видавництва і спортивно-молодіжного каналу на українському телебаченні.

Мінмолодьспорт, Держкомвидав,
Укртелерадіокомпанія,
Мінекономіки.
1994—1995 роки.

6. Міжнародні зв'язки

Організувати систему підготовки та перепідготовки спеціалістів фізичного виховання і тренерів для зарубіжних країн на компенсаційній основі та на основі взаємообміну.

Мінмолодьспорт, Міносвіти.
1994—1995 роки.

Створити в Україні міжнародні фізкультурно-оздоровчі центри і центри олімпійської підготовки та розробити систему прямих зв'язків із зарубіжними країнами щодо їх використання.

Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

Забезпечити створення разом з іноземними партнерами спільних підприємств, проектів, творчих колективів для розроблення і впровадження передових технологій фізичного виховання, спортивної підготовки, матеріально-технічного і фінансового забезпечення процесу фізичного вдосконалення.

Мінмолодьспорт, Мінекономіки.
1994—1997 роки.

Організувати міжнародні конференції з проблем формування, зміцнення і відновлення здоров'я засобами фізичної культури різних верств населення, в тому числі тих, які проживають у екологічно несприятливих умовах.

Мінмолодьспорт, Міносвіти, МОЗ,
Мінчорнобиль.
1995—1997 роки.

Продовжити процес укладання в установленому порядку договорів і угод із зарубіжними країнами для зміцнення міжнародних контактів з питань розвитку фізичної культури і спорту, олімпійського руху та інтеграції України в міжнародне спортивне співтовариство, передбачивши відповідні витрати, в тому числі в іноземній валюті.

Мінмолодьспорт, Міноборони.
1995—1997 роки.

Розробити систему міжнародного співробітництва у сфері спорту вищих досягнень, яка передбачала б використання міжнародних центрів підготовки, в тому числі підготовку українських спортсменів з високогірних видів спорту.

Мінмолодьспорт.
1994—1995 роки.

Розділ V

УПРАВЛІННЯ ПРОГРАМОЮ

Відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» Програма розкриває основні напрями державної політики в галузі фізичної культури і спорту, розроблені Верховною Радою України.

Безпосередня організація і контроль за виконанням Програми покладається на Мінмолодьспорт, який щорічно звітує про хід її реалізації перед Кабінетом Міністрів України.

Міністерства і відомства, органи державної виконавчої влади, що займаються питаннями фізичної культури і спорту, Республіки Крим, областей та міст Києва і Севастополя звітують в установленому порядку перед Мінмолодьспортом про хід виконання відомчих і територіальних програм.

Коригування Програми розвитку фізичної культури і спорту в Україні здійснюється Кабінетом Міністрів України за поданням Мінмолодьспорту.